

РЕШЕНИЕ

№ 4360

гр. София, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 13.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **6542** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 31, ал. 25 от закона за биологичното разнообразие (ЗБ).

Образувано е по жалба на „Л. П.“, ЕИК[ЕИК], срещу решение № БС-27-П/28.04.2022 г. на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите-гр. Б. (РИОСВ-гр. Б.), в частта с която е прекратена процедурата по подаденото от жалбоподателя уведомление за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието на околната среда, в това число на съвместната процедура по оценка за съвместимост за инвестиционно предложение: „Водовземане от тръбен кладенец ТК1, разположен в ПИ с идентификатор 67800.1.252 по КК, местност „Г.“, землището на [населено място], [община]“.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на решението на РИОСВ-гр. Б. в тази част. Твърди се, че прекратяването на процедурата е извършено единствено въз основа на погрешното убеждение на органа, че имотът попада в сиви пясъчни дюни. В представени по делото писмени бележки поддържа, че процесният поземлен имот с идентификатор 67800.1.253 е разделен, като в северната му част е обособен имот с идентификатор 67800.1.299, който е отбелязан в кадастъра като защитена територия. Твърди, че двата имота са оградени от обща ограда, но няма трасираща граница между тях, като откритите ландшафтни образувания попадат именно в северната част на оградените имоти, която е категоризирана като защитена територия и чиято граница не може да бъде определена без геодезически познания. Изтъква се, че в

кадастралната карта няма данни за наличието на дюни в имота, а представените по делото заповеди за обявяване на защитени територии и приложената към тях цифрова информация не могат да оборят доказаната от кадастралната справка и потвърдената от имотния регистър липса на дюна в имота. Счита, че в частен имот не може да има публична държавна собственост, каквито са дюните по смисъл на параграф 1, т. 4 от ДР на Закона за устройство на черноморското крайбрежие. В тази връзка се позовава на съдебно-екологичната експертиза, в частта, в която вещото лице посочва, че е обосновало извода за наличието на пясъчни дюни в имота въз основа на характерната за тях растителност установена в имота, но която може да присъства в пясъчен ландшафт без дюни. Искането към съда е да се постанови решение, с което да се отмени решението на директора на РИОСВ-гр. Б..

Ответник - директорът на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) [населено място] в писмено становище по делото и в съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена не изпраща представител

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано във връзка с подадени уведомления от „Люкос Пропъртис“ ЕООД, „САС Инженеринг АА“ ЕООД и „Българска Пътно-Строителна Компания“ ЕООД, с вх. № ПД-2068/12.08.2021 г., ПД-2087/13.08.2021 г. и ПД-2181/13.08.2021 г., на основание на чл. 4, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на О., за инвестиционно предложение „Водовземане от тръбни кладенци ТК1, ТК2 и ТК3, разположени в ПИ с идентификатор 67800.1.252 по КК, местност „Г.“, землището на [населено място]“. Предвид обстоятелството, че и трите инвестиционни предложения имат за предмет водовземане от тръбни кладенци, находящи се в един имот, административният орган е обединил в едно административното производство и трите процедури.

Административното производство е образуваното въз основа на уведомление с вх. № ПД-2068/12.08.2021 г. до директора на РИОСВ-гр. Б., с което дружеството „Люкос Пропъртис“ ЕООД е поискало оценка на въздействие на околната среда във връзка с инвестиционното си предложение за водовземане от един броя тръбен кладенец ТК1, регистриран с номер № 25203502744/10.09.2020 г. в БДЧР-В., находящ се територията на имот № 67800.1.253 [населено място], с цел напояване на земеделски култури.

Видно от писмо с изх. № ПД-268 от 15.09.2021 г. на директора на РИОСВ- [населено място] от жалбоподателя е изискано да представи писмено съгласие от собствениците с идентификатор 67800.1.253 по КК на [населено място], както и да посочи имотите предмет на напояване, скици и документи за собственост, доказващи качеството на възложител на инвестиционното предложение, съгласно т. 20 от параграф 1 на допълнителните разпоредби на Закона за опазване на околната среда. С писмо с вх. № ПД-268 от 14.10.2021 г. жалбоподателят представя договор от 17.09.2021 г., удостоверение за наследници, писмо съгласие на основание чл. 60, ал. 6, т. 1 от ЗВ и схема на ПИ с идентификатор 67800.253 по КККР на [населено място]. От приетия като доказателство по делото договор от 17.09.2021 г. се установява, че Г. Л. Т., А. П. П. и И. И. Ц. в качеството им на собственици на имот ПИ с идентификатор 67800.1.253 предоставят на „Люкос Пропъртис“ ЕООД услугата „водоползване“ и

„водоснабдяване“, чрез съществуващото за водовземане съоръжение за подземни води ТК1, с координати N 42 24 42.1“, E 27 39 24.2“ , регистрационен номер № 25203502744 от 10.09.2020 г., разположен в съсобствения им имот. Видно от приетото като доказателство писмено съгласие по чл. 60, ал. 6, т. 1 от ЗВ във връзка с издаването на разрешително за водовземане от подземни води, чрез съществуващи водовземни съоръжения, собствениците на поземления имот с идентификатор 67800.1.253 по КККР на [населено място], м. „Г.“, дават съгласие „Люкос Пропъртис“ ЕООД да ползва съществуващото в имота им съоръжение за подземни води ТК-1, включително и да изгради, поддържа и стопанисва съоръженията и трасетата за водовземане и водопренос.

От приетите като доказателства НА № 198, том IV, рег. № 5399, дело 702 от 2001, НА № 37, том V, рег. № 5644 от 2001 г. и НА № 179, том I, рег. № 1501 от 2022 г. и скица на поземлен имот № 15-540881 от 24.06.2020 г. е видно, че Г. Л. Т., А. П. П. и И. И. Ц. са собственици на имот ПИ с идентификатор 67800.1.253, с площ от 6932 кв. м., с трайно предназначение на имота като земеделска земя и с начин на трайно ползване пасище.

С оспореното решение № БС-27-П/28.04.2022 г. на директора на РИОСВ–гр. Б. се прекратява процедура по преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда, в т.ч. на съвместната процедура по оценка за съвместимост на трите инвестиционните предложения „Водовземане от тръбни кладенци ТК1, ТК2 и ТК3, разположени в ПИ с идентификатор 67800.1.252 по КК, местност „Г.“, землището на [населено място]“, като предмет на настоящето дело е ИП за водовземане от тръбен кладенец ТК1 на „Люкос Пропъртис“ ЕООД.

От фактическа страна органът е приел, че в имота, за който се отнася инвестиционното предложение са налице сиви пясъчни дюни, а от правна страна се е позовал на разпоредбата на чл. 31 ал. 25 от Закона за биологичното разнообразие и чл. 2а, ал. 1 и ал. 3 на НУРИОВОС.

По делото е приета съдебно-екологична експертиза, изготвена от вещо лице биолог със специализация екология. Според заключението северната част, около 1/3 от имота, се характеризира не само с наличието на пясъчен субстрат, но и с присъствието на определени растителни видове, формиращи характерните растителни съобщества и среда за обитаване на определени животински видове. Вещото лице посочва, че в тази част на имота има добре изразена зоналност в разположението на основните дюнни образувания в посока от морския бряг към вътрешността на страната и в зависимост от етапа на развитие на растителните съобщества и степента на стабилизация на пясъчния субстрат последователно се разполагат зараждащи се ембрионални, подвижни бели и стабилизирани сиви дюни. Така експертът обоснова извод, че тази част на имота визуално, по външни белези и характерна растителност може да се характеризира като пясъчни дюни. Експертът пояснява, че тази част от процесния имот представлява ниски, стабилизирани дюнни системи, покрити с многогодишна тревиста растителност характерна за сиви дюни от съюза *Scabision ucrinicae*, представени от асоциация *Alyso borzaeni-Ephedretum distachyae*, като са установени запазени участъци с популации на висши растения, типични дюнни растения (псамофити), които са характерни за сивите дюни. Вещото лице посочва, че проективното покритие на растителността е високо (50-60 процента), което е характерно за сивите дюни. Вещото лице подчертава, че оценката му за наличие на сиви дюни в северната част е на базата на установени индикаторни видове растения за

дюнни природния местообитания, а не към установяване на геоложки образувания на феномена „дюни“. След преглед на документите вещото лице е установило, че целият имот с идентификатор 67800.1.253 по КККР, м. Г.“ попада в границите на защитена територия –природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка и „Градина“, обявена със заповед № РД-536/30.09.2016 г. на министъра на околната среда и водите.(ДВ, бр. 83/2016 г.) и в границите на защитената зона по смисъла на Закона за биологичното разнообразие BG0000146 „Плаж градина-Златна рибка“ за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна“, обявена със заповед № РД-285/31.03.2021 г. на министър на околната среда и водите. (ДВ. Бр. 45/28.05.2021 г.)

При така установената по делото фактическа обстановка Административен съд София – град, на основание чл. 168, ал. 1 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, като прави следните правни изводи.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес, в законоустановения срок и срещу административен акт по чл. 21, ал. 1 АПК, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна

Оспореното решение е постановено от компетентен орган по чл. 4, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на О. във връзка с чл. 31 ал. 25 от Закона за биологичното разнообразие - директора на РИОСВ-гр. Б..

Решението е издадено в предписаната от чл. 59, ал. 1 АПК писмена форма, като съдържа задължителните реквизити, посочени в ал. 2 на същата разпоредба. Посочени са фактическите и правните основания за издаването му, което е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност.

При издаването на решението съдът намира, че не са налице допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Решението е постановено при правилно приложение на материалния закон.

Жалбоподателят „Люкос Пропъртис“ ЕООД се явява възложител по смисъла т. 20 от параграф 1 на допълнителните разпоредби на Закона за опазване на околната среда, тъй като на основание сключения между него и собствениците на имот ПИ с идентификатор 67800.1. 253 договор от 17.09.2021 г. има правото на „водоползване“ и „водоснабдяване“, чрез съществуващото в имота за водовземане съоръжение за подземни води ТК1, с координати N 42 24 42.1“, E 27 39 24.2“, регистрационен номер № 25203502744 от 10.09.2020 г.

В съответствие с разпоредбата на чл. 118г, ал. 3, т. 3 от ЗВ директорите на басейновите дирекции водят регистри на консервираните водовземни съоръжения, като по делото не се спори, че такива са регистрираните в поземлен имот с идентификатор 67800.1.253 по КК, местност „Г.“, землището на [населено място]“ съоръжения ТК1, ТК2 и ТК3. С разпоредбата на чл. 155, ал. 1, т. 23 е дадено правомощие на директора на басейнова дирекция да издава становища за допустимост на инвестиционни предложения, които са предмет на процедура на по глава шеста от Закона за опазване на околната среда и/или на по чл. 31 от Закона за биологичното разнообразие, за съответствието на им с плана за управление на риска от наводнения, със съдържание, определено в наредбите по чл. 135, ал. 1, т. 1а, 2 и 13 от закона. Не се спори между страните, а и от приетото като доказателство по делото становището на директора на басейнова дирекция „Черноморски район“ се установява, че

инвестиционното предложение жалбоподателя е допустимо, като предвиденото водоземане от съществуващото съоръжение за подземни води, подлежи на разрешителен режим съгласно чл. 46, ал. 1, т. 1, буква „ж“ от Закона за водите и при спазване на посочените в становището условия. Не се спори между страните, че предвидените дейности по инвестиционното предложение попадат в обхвата на т. 1, б. „в“, от Приложение 2, към чл. 93, ал. 1, т. 1 и 2 на ЗООС, а именно: мелиоративни дейности в селското стопанство, включително напояване и пресушаване на земи. Съгласно разпоредбата на чл. 81, ал. 1, т. 2 от ЗООС на дейностите попадащи в Приложение 2 се извършва оценка на въздействие на околната среда.

Основанията за прекратяване на процедурата по преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието на околната среда, в това число на съвместната процедура по оценка за съвместимост за инвестиционно предложение са изчерпателно изброени в разпоредбата на чл. 31 ал. 25 от З.. Съгласно посочената разпоредба компетентният орган прекратява процедурата, когато установи, че планът, програмата, проектът или инвестиционното предложение засягат поземлени имоти в границите на зона "А", зона "Б" или в урбанизираните територии на населените места след границите на зона "А" по Закона за устройството на Ч. крайбрежие, в които попадат пясъчни дюни, освен в случаите по чл. 17а от същия закон.

По делото няма спор между страните, а и видно от събраните доказателства и общодостъпните публични регистри, че имот с идентификатор 67800.1.253 по КККР на [населено място] попада в границите на защитена територия –природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка и „Градина“, обявена със заповед № РД-536/30.09.2016 г. на министъра на околната среда и водите.(ДВ, бр. 83/2016 г.) и в границите на защитената зона по смисъла на Закона за биологичното разнообразие BG0000146 „Плаж градина-Златна рибка“ за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна“, обявена със заповед № РД-285/31.03.2021 г. на министър на околната среда и водите. (ДВ. Бр. 45/28.05.2021 г.)

Спорно между страните е обстоятелството дали в имота има наличие на сиви дюни, което обстоятелство се явява решаващ мотив, въз основа на който административният орган е формирал правния извод за приложимост на разпоредбата на чл. 31 ал. 25 от З. за прекратяване на процедурата.

От заключението на приетата съдебно-екологична експертиза категорично се установява, че в северната част на имота са установени индикаторни видове растения за дюнни природни местообитания, като мястото се характеризира не само с наличието на пясъчен субстрат, чието количество е над 90 процента, но и с присъствието на характерна за пясъчните дюни растителност, характерна за сивите дюни. Този извод се потвърждава и от разпита на вещото лице в съдебно заседание, в което експертът заявява, че по външни белези установените на място навявания на пясъка от ветровете, които духат откъм брега, в това число и семена образуват дюнна част, върху която се формира дюнна растителност, характерна за дюните.

Законодателят изрично в § 1, т. 4 от ДР на ЗУЧК е посочил основните признаци, на които следва да отговарят пясъчните дюни – това са образувания, формиращи се от насипване на пясъци в резултат от взаимодействието на море, суша и вятър. Вещото лице е възприело това определение и в заключението подробно и ясно е описало наличието на пясъчен субстрат и присъствието на

характерна растителност за пясъчните дюни върху част от имота. С оглед на установеното в заключението на съдебно-екологичната експертиза, че изследваните дюнни ландшафтни образувания върху част от имота отговарят по външни белези на даденото определение за дюни в § 1, т. 4 от ДР на ЗУЧК, съдът противно на виждането на вещото лице намира, че за установяването на наличието на сиви дюни не е необходимо да се извършва геоморфоложко или геодезическо изследване на дюнните ландшафти. Нещо повече, видно и от приложения снимков материал към експертизата (снимки 58, 59, 60 и 61) е, че в имота има образувания, формиращи се от насипване на пясъци в резултат от взаимодействието на море, суша и вятър, предвид близостта на имота с плажната ивица и морето. От което следва да се направи логичен извод, че установените от вещото лице характеристиките на изследвания имот, категорично обосновават наличието на сиви дюни в имота. В тази връзка неоснователни са и възраженията на жалбоподателя, че в случая са необходими и специални знания в областта на геодезията, а не само в областта на биологията и екологията. Такива знания ще са необходими за определяне на границите на пясъчните дюни съгласно чл. 6 ал. 6, вр. с ал. 4 т. 4 и ал. 7 от ЗУЧК във връзка с изработването на специализирани карти, регистър и информационна система, какъвто не е настоящия случай.

Сивите дюни са застрашени от изчезване типове природни местообитания, поради което са приоритетни за опазване, ето защо при установени местообитания на пясъчни дюни в поземления имот е без значение техния размер спрямо площта на имота, тъй като разпоредбата на чл. 31, ал. 25 от З. при наличие на сиви дюни задължава компетентния орган да прекрати процедурата за оценка за съвместимостта на плана, програмата, проекта и инвестиционното предложение.

След като в процесния имот попадат сиви пясъчни дюни, административният орган е приложил правилно материалния закон, като е издал оспореното решение за прекратяване на процедура по оценка за съвместимост за инвестиционно предложение.

В допълнение следва да се отбележи, че без значение за настоящия спор е възражението на жалбоподателя, че имотът е разделен на две, като в северната му част е обособен имот с идентификатор 67800.1.299 и съответно там се намират сивите дюни, установени от вещото лице. Съдът намира, че това твърдение обслужва защитната теза на жалбоподателя, доколкото видно от приетата като доказателство скица № 38672/13.08.2008 г. имот с идентификатор № 67800.1.299, м. „Г.“, с площ от 916 кв. м., представлява крайбрежна плажна ивица, за който е съставен Акт за публична държавна собственост № 699 от 26.07.2002 г. Предмет на ИП е имот с идентификатор 67800.1.253 по КК на [населено място], със съответните идентифицирани граници и площ, и именно в този имот вещото лице е изследвало наличието на сиви дюни, което се установява и от снимковия материал(снимка 46 и 47). Видно от направените при огледа и приложени към експертизата снимков материал(снимка 79, 80, 81

и 82) в изследваната част на имота с идентификатор 67800.1.253, в който са установени пясъчни ландшафтни образувания и растителност се разположени каравани и други пособия, които очевидно не са част от крайбрежната плажна ивица – публична държавна собственост.

Решението е издадено в съответствие с целта на закона, която е насочена към опазването на представителни за Република България и за Европа типове природни местообитания, застрашени, редки и ендемични растителни и животински видове в рамките на Национална екологична мрежа.

Горните съображения водят до извод за законосъобразност на оспореното решение на директора на РИОСВ – [населено място] в обжалваната му част, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответникът има право на разноски размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, които следва да се заплатят от „Люкос Пропъртис“ ЕООД.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 50-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Люкос Пропъртис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу решение № БС-27-П/28.04.2022 г., издадено от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - [населено място], в частта за прекратяване на процедурата по подаденото от жалбоподателя уведомление за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието на околната среда, в това число на съвместната процедура по оценка за съвместимост за инвестиционно предложение: „Водовземане от тръбен кладенец ТК1, разположен в ПИ с идентификатор 67800.1.252 по КК, местност „Г.“, землището на [населено място], [община]“.

ОСЪЖДА „Люкос Пропъртис“ ЕООД, да заплати на Регионална инспекция по околната среда и водите - [населено място] 100 (сто) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: